Dosarul: nr.2r-2192/24(2-24053470-02-2r-24072024)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - T. Avasiloaie

D E C I Z I E

17 octombrie 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii: Andrei Cașcaval și Dorin Dulghieru

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului de executare silită, -

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

1. La data de 16.05.2024, ***** s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva lui ***** cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului de executare silită.
2. În motivarea cererii a relatat că, în baza tranzacției nr.121/T/23 din 24.02.2023 încheiate între ***** și *****, în cadrul procesului de mediere în cadrul BM ”Cărăuș-Plăcintă Oxana”, ***** a recunoscut existența datoriei față de ***** în sumă de 143268 lei și s-a obligat de a o achita până la data de 30 septembrie 2023, conform unui grafic de achitare și anume: 30.03.2023-20000 lei; 30.04.2023-20000 lei; 30.05.2023-20000 lei; 30.06.2023-20000 lei; 30.07.2023 - 20000 lei; 30.08.2023 - 20000 lei; 30.09.2023 - 23268 lei.
3. Menționează că, pe parcursul respectivei perioade de timp, tranzacția nr.121/T/23 din 24.02.2023 nu a fost respectată, fapt pentru care consideră că, respectiva obligație urmează a fi executată forțat prin eliberarea de către instanță a titlului executoriu și îl confirmă pe proprie răspundere.
4. Invocând prevederile art.487-490 CPC, art.32-33 al Legii cu privire la mediere nr.137 din 03.07.2015, reclamantul solicită confirmarea tranzacției nr.122/T/23 din 24.02.2023, încheiată între ***** și ***** și eliberarea titlului executoriu privind încasarea de la ***** în beneficiul lui *****, a datoriei în sumă de 143268 lei.

5. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2024, s-a respins cererea depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului de executare silită.
6. La data de 05.07.2024, ***** a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe, soluționarea prin decizie problema în fond și admiterea cererii cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și emiterea titlului de executare silită.

Argumentele părților:

7. În motivarea cererii de recurs, *****, a reiterat motive similare celor din cererea înaintată în prima instanță, invocând că, nu este de acord cu încheierea primei instanțe.
8. Suplimentar a indicat că, potrivit certificatului eliberat de mediator s-a constatat faptul că, în conținutul tranzacției de împăcare, contractul de medierenr.121/M/23 din 24.02.2023, procesul verbal privind încetarea procedurii de mediere nr.121/PVÎ/23 din 24 februarie 2023, a fost comisă o greșeală mecanică, în conținutul actelor enunțate a fost indicată recipisa din 23.02.2023, de facto însă data recipisei este din 24.02.2023.
9. Indică că, posibil greșeala dată a fost cauzată de faptul că, la aceeași dată au fost încheiate două tranzacții de împăcare pe două recipise distincte.
10. Mai mult, în prima instanță a prezentat copia recipisei date, copia căreia a confirmat-o pe propria răspundere precum și declarația prin care declară că datoria nu a fost stinsă până în prezent de către ***** și consideră că, prin aceasta nu se încalcă nici un drept al debitorului, dimpotrivă de către instanță sunt încălcate drepturile la justiție echitabilă neputând să valorifice banii împrumutați lui *****.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

11. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.
12. La caz, Colegiul civil a constatat că, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2024 a fost comunicată recurentului ***** la data de 21.06.2024, conform avizului de recepție /f.d.19/, contestată cu recurs la data de 05.07.2024, iar în astfel de condiții, Colegiul civil constată că recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

13. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău consideră recursul pasibil respingerii cu menținerea încheierii contestate, reieșind din următoarele considerente.
14. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de

apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
15. În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.
16. Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
17. În conformitate cu prevederile art.1 CPC, legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum şi a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod şi de alte legi.
18. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
19. Conform art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. Potrivit alineatului (2) același articol, neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.
20. Din textul art.11 Cod civil se desprinde că, (1) buna-credință este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.
21. Articolul 12 Cod civil arată că, caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luînd în considerare natura şi scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum şi uzanțele şi practicile pertinente.
22. Potrivit art.13 Codul citat, (1) niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). (2) În cazul abuzului de drept, instanţa de judecată, ţinînd cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului

subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive. (3) Dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.
23. În conformitate cu dispozițiile art.14 același Cod, (1) nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. (2) Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.
24. La caz, Colegiul civil a stabilit că, la data 24.02.2023, între ***** și ***** a fost încheiată tranzacția de împăcare în baza contractului de mediere nr.121/M/2023 din 24.02.2023.
25. Potrivit pct.3.1 din tranzacție, obiect al tranzacției îl constituie împrumutul în mărime de 143268 acordat în temeiul recipisei din 23.02.2023.
26. La data de 16.05.2024, ***** s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva lui ***** cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere nr.121/M/2023 din 24.02.2023 și eliberarea titlului de executare silită.
27. Colegiul civil reține că, la cererea privind confirmarea tranzacției de împăcare a fost anexat contractul de împrumut sub formă de recipisa semnată la 24.02.2023.
28. Conform prevederilor art.1917 alin.(1) - (2) Cod civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătoreşti. Pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei.
29. În accepțiunea prevederilor art.32 al Legii cu privire la mediere, (1) Tranzacţia este acordul încheiat de părţi şi contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părţile consimt asupra soluţionării amiabile a unui litigiu. (2) Tranzacţia trebuie să corespundă condiţiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil şi de alte acte legislative. (3) Nu se admite includerea în tranzacţie a clauzelor care: a) se referă la drepturi şi obligaţii de care părţile nu pot dispune liber prin tranzacţie; b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică şi bunele moravuri; c) sânt în mod evident inechitabile; d) prejudiciază interesul superior al copilului; e) încalcă drepturile unor terţe persoane neantrenate în procesul medierii.
30. Conform dispozițiilor art.33 al Legii cu privire la mediere, (1) Tranzacția este obligatorie pentru părți și se execută benevol în termen de 20 de zile, dacă părțile nu au stabilit altfel. (2) Dacă tranzacția încheiată în cadrul unui proces de mediere, care a avut loc în afara procesului civil, nu este executată benevol, pentru a fi executată silit, aceasta poate fi, după caz: a) confirmată de către instanța de judecată în condiţiile Codului de procedură civilă; sau b) învestită cu formulă executorie de către notar, în condițiile stabilite de lege, dacă a fost încheiată între persoane juridice.

31. În cazul în care litigiul a fost soluţionat prin mediere în cadrul procesului judiciar, dar tranzacția nu a fost executată benevol, pentru a fi pasibilă de executare silită, la solicitarea părții interesate, tranzacția este confirmată de către instanța de judecată în condiţiile Codului de procedură civilă. În cazul în care litigiul a fost soluţionat prin mediere în cadrul procesului arbitral, dar tranzacția nu a fost executată benevol, pentru a fi pasibilă de executare silită, la solicitarea părții interesate, tranzacţia se aprobă prin hotărâre arbitrală în condiţiile legii.
32. Articolul 1919 alin.(3) Cod civil prevede că, contractul de tranzacție extrajudiciară se încheie în scris.
33. Potrivit prevederilor art.489 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta: a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.
34. Colegiul civil notează că, în textul tranzacției de împăcare din 24.02.2023, pct.3.1. se indică că, ***** recunoaște datoria în mărime de 143268 lei în baza recipisei din 23.02.2023, pe când la materialele cauzei a fost anexat o altă recipisă din data de 24.02.2023.
35. Mai mult ca atât, la materialele cauzei a fost anexată declarația recurentului ***** prin care declară că, de către ***** nu i-a fost restituit împrumutul în mărime de 143268 lei, conform recipisei din data de 24.03.2023.
36. Astfel, instanța de recurs remarcă că, obiectul tranzacției de împăcare trebuie să corespundă criteriilor de claritate și precizie întru evitarea interpretărilor echivoce și soluționarea amiabilă a litigiului.
37. În circumstanțele expuse, Colegiul civil reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond privitor la faptul că la caz, este imposibilă verificarea corespunderii obiectului tranzacției cu rigorile legii, or, nu a putut fi verificată corespunderea actelor în baza cărora a fost încheiată tranzacția de mediere în temeiul cărora rezidă existența unei obligații a debitorului ***** față de creditorul ***** cu normele imperative ale legii, ordinea publică și bunurile moravuri, dat fiind faptul că, la cererea de confirmare a tranzacției a fost anexată recipisa semnată la data de 24.02.2023, pe când în textul tranzacției se indică despre existența datoriei în baza recipisei din 23.02.2023.
38. Pe cale de consecință, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond cu privire la refuzul de a elibera titlul executoriu ca întemeiată şi legală.
39. De altfel, Colegiul civil accentuează că, prin atare soluție nu este încălcat dreptul recurentului de acces liber la justiție, or, în conformitate cu prevederile art.486 CPC, refuzul de a elibera titlu de executare silită nu împiedică părţile să se adreseze din nou cu atare cerere după înlăturarea neajunsurilor menționate, ori să

înainteze acţiune în baze generale.
40. În acest sens, Completul judiciar reţine că, prin prisma jurisprudenţei CEDO, „...art.6 p.1 al Convenţiei nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsită de şanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995)".
41. În consecinţă, în circumstanţele expuse, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat, iar încheierea supusă recursului ca fiind legală şi întemeiată.
42. Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea instanței de fond, ca legală și întemeiată.
43. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ, -

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iunie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului de executare silită.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecători Andrei Cașcaval

Dorin Dulghieru